

Donderdag 21 juli: Amsterdam

Die rijen op Schiphol, daar hebben ze hier geen last van: Vandaag 25 nieuwe inschepingen in Amsterdam, een balie rij met zeker 25 incheck balies. Dat moet geen probleem worden. Mijn hut is snel gevonden, achter op de kont van het schip, dek acht, ergens in het midden. Met een prima balkonnetje. Het is alleen wat bewolkt en regenachtig, dus zonnen op mijn eigen balkonnetje zit er niet in. Excursies zo te zien ook niet. Eergisteren kon ik nog kiezen uit zeven excursies in elk van de havens, vandaag is vrijwel alles uitverkocht. Maar dankzij de dames naast me bij de info sessie, die hebben al meer cruises gedaan: Maak je geen zorgen, je kunt in elke haven op eigen houtje van boord.

In de inlichtingen show is aangegeven dat je costa card heel belangrijk is. Het is een credit card formaat plastic kaartje met daarop geprint en elektronisch je ID voor overal aan boord, je ID voor als je van boord gaat en weer terug komt, je ID voor als je in een noodsituatie per reddingsboot het schip moet verlaten, je sleutel voor je hut en je betaalmiddel. Je moet hem wel bij een automaat aan boord even koppelen aan je creditcard. Vanaf dat moment is je Costa Card dus onmisbaar, overal aan boord. Eten, drinken, toegang? Even je card laten scannen en voila, het is geregeld. En als je dingen koopt: Ook betaald via je credit card.

Bijna even onmisbaar is de costa app op de smartphone. Dagelijkse nieuwtjes, openingstijden van alles, aanbiedingen, excursies, evenementjes, alles in de app. Ook aankopen kan je makkelijk via de app doen. Menu's in de verschillende restaurants zijn via een barcode te leven op je smartphone. Dus nooit de deur uit zonder costa card en je smartphone.

Mocht je digibeet zijn en geen smartphone hebben: naast de deur van je hut, aan de buitenkant, zit een klein brievenbusje. Daar krijg je elke dag ook Oggi A Bordo ("vandaag aan boord") als papieren krantje bezorgd. Zo mis je niks.

Mondkapjes zijn aanbevolen aan boord. Behalve in het boord ziekenhuis en in de tenders naar de excursies, daar zijn ze verplicht. Voor de rest is het allemaal prima verzorgd. Mijn cabin steward heet Rajesh, mijn waiters in het restaurant Rashish en Christopher. Verder krioelt het op het schip van het personeel: Je zou bijna denken dat er even veel personeelsleden als gasten aan boord zijn.

Het restaurant waar je je diner hebt is van te voren aangegeven op je Costa Card. Je zit elke avond om 21.00 aan hetzelfde tafeltje bij dezelfde waiters. Het eten was geweldig de eerste avond. Verder zijn er nog andere restaurants waar je terecht kunt voor lunch en ontbijt, allemaal inbegrepen. Als je in een ander restaurant wilt dineren, dan moet je bijbetalen. Maar waarom zou je, het al geboekte diner is prima.

Drankjes? Ik heb per ongeluk het up-mydrinks-plus-extra pakket geboekt. Zowat alles wat je kan drinken aan boord is daarbij inbegrepen. Cocktails, bier, soft, sterk, wat je maar wilt, zoveel je maar wilt, wanneer je maar wilt. Alles staat natuurlijk op je costa card. Samen met het eten hier denk ik niet dat ik ga afvallen deze cruise.

Vrijdag 22 juli: op zee

Ik had me voorgenomen wakker te worden voor het vertrek uit Amsterdam, om de stad vanaf de boot te kunnen zien. Het geplande vertrek was om 19.00 op de 21ste, maar vanwege droogte en te lage waterstand mochten we pas om 05.00 weg op de 22ste. Ik had de wekker dus keurig gezet op 05.00, maar toen die af ging gleeed de boot al langzaam en vrijwel geluidloos halverwege het Noordzeekanaal. Nou ja, toch nog een heel stuk van de havens mee gepakt en het schutten in IJmuiden gezien. Daarna ging de loods van boord en ging het vol gas. Het water achter mijn balkonnetje is mooi bruisend wit.

Weer wat geleerd: Ik werd daarna net even na tien uur wakker. Jammer dan, maar dan zijn alle ontbijt restaurants gesloten en maakt elk restaurant zich op voor de lunch om 12.00. Tussen tien en twaalf uur blijkt er dus niets te eten te zijn. Ja, je kunt wel bietsen bij het personeel, maar dan wordt je een uitzondering. Dat doen ze graag, maar het wordt gedoe. Dus sla ik vandaag het ontbijt maar over.

Toen ik na mijn vergeefse speurtocht naar een ontbijt weer terug kwam in mijn hut was die al weer keurig opgeruimd. Dat was snel gedaan, want ik was hooguit een uurtje weg. Er lag wel een boze brief van de kapitein op mijn bed: ik had niet meegedaan aan de veiligheids oefening in Amsterdam. Foei foei. Dat kon ik deze ochtend om 09.30 inhalen. Jammer dat de brief na tien uur bezorgd is. Zou ik morgen weer een boze brief krijgen? Inmiddels weet ik wel dat mijn muster station op dek 4 is, station H, en heb ik de weg daar heen ontdekt. Toch maar eens kijken of ik ergens een oefening kan meedoen.

Vanmiddag heb ik in een melige bui besloten mee te doen aan de bingo. Drie bingokaarten kosten twintig euro, zes kaarten kosten veertig euro maar dan krijg je er ook nog drie gratis bij. Negen kaarten dus voor veertig euro. Nou, vooruit dan maar. Het was wel een hilarische show. De eerste lijn (diagonaal, verticaal of horizontaal) betaalt maar liefst vijftig euro uit. Nu waren er zoveel deelnemers dat statistisch de kans dat ik hem zou treffen nihil was. Dat ging dus ook mis. Daarna nog een spel wie het eerst een hele kaart vol heeft, voor maar liefst vierhonderd euro. Ik had er niet veel moed op. Na lang nummers wegstrepen was er uiteindelijk een mevrouw die een kaart vol had. Ondertussen had ik er nog eentje met nog maar 1 nummer te gaan. Terwijl die mevrouw de prijs claimde controleerde ik dat nummer, dat bleek al getrokken te zijn dus die had ik gemist. Ik meldde me snel als tweede prijswinnaar en zowaar, het was bingo! De prijs werd gedeeld tussen ons tweeen. Toch nog mooi tweehonderd euro zo cash in het handje!

Omdat ik me gelukkig voelde ook nog even meegespeeld in het casino op de Amerikaanse Roulette. Daar heb ik van vijftig euro zestig euro gemaakt, ook weer een tientje winst. Alle kleine beetjes helpen en je moet op tijd je winst incasseren.

Dat van de aantallen personeel en gasten klopt. Ik heb net van een bemanningslid begrepen dat ze blij zijn dat ze na COVID weer kunnen varen. Voor de veiligheid doen ze dat echter met een derde van de capaciteit aan gasten. Wel met een volledige bemanning, maar slechts duizend in plaats van drieduizend gasten. Dat verklaart ook waarom ik er zo verbaasd over was dat bij het boeken alles bijna “vol” was en dat het toch zo rustig is aan boord: Er is maar een derde van de ruimte vrijgegeven voor boekingen voor gasten. Dat verklaart ook waarom de leden van de bemanning zich gedragen als lammetjes die voor het eerst de wei in mogen: Voor het eerst in een paar jaar mogen ze weer aan het werk en gasten verwelkomen. Ze zijn superblij met alles wat je van ze vraagt en vragen zelf ook continue of ze iets voor je kunnen doen. Lekker rustig zo! Ik beschouw mezelf weer als gelukkig, want met drie keer zoveel gasten wordt het toch dringen overal aan boord.

Zaterdag 23 juli: Stavanger

Vanochtend werd ik wakker in de haven van Stavanger. Ineens een heel ander uitzicht dan het kielzog van het schip in open water. Het is een heel rustiek haventje zo te zien. Straks ga ik er op uit met een excursie, een boottocht door een fjord. Alle fjorden hebben namen, dus ik doe dit fjord vast

veel onrecht aan als ik de naam niet weet, vergeef het me. We komen ook langs de Preekstoel. Ik hoop niet dat we dat hele eind naar boven moeten klimmen. Dat is hoog, ik heb hoogtevrees, geen hekjes langs de randen en is zal vast koud zijn. Die excursie betekent wel dat ik vroeg moest opstaan vanochtend. Er moet om 08u30 al verzameld worden hier aan boord. Nou ja, dan mis ik deze keer het ontbijt niet.

O ja, de temperatuur van amper 13 graden is wel wennen als je net terug bent uit Zuid Frankrijk. Daar was het overdag ruim boven de dertig graden. Ik heb iets teveel luchtige shirts en iets te weinig sweaters en truien ingepakt. Ik moet ook eens kijken of ik nog ergens een paar of vijf sokken kan scoren, maar misschien lukt dat vandaag in Stavanger na de boottocht.

De boottocht door de fjord ging met een plaatselijke operator van fjord toeren. De begeleiding vanuit de cruise was wel aanwezig maar minimaal. Ook de uitleg in het Frans, Italiaans en Duits was niet te volgen zo onduidelijk. De preekstoel, een rotsformatie die het hoogtepunt van de boottocht zou zijn, bleef in wolken gehuld. De preekstoel fungeert ook als decor voor de heldendaden van Tom Cruise in de laatste Mission Impossible film, maar daar doet hij dienst al imaginaire rots ergens in het midden oosten geloof ik. Niets van waar dus. Maar goed, alles bij elkaar toch een leuke excursie. Daarna heb ik nog een poosje door Stavanger gedoold. Dat is een erg leuk plaatsje. Een stad, zul je dat denk ik wel noemen hier in Noorwegen. Leuke winkeltjes, een leuk centrum. Ik heb mijn voorraad overhemden en truien nog iets aangevuld. Als dat op de terugweg maar allemaal in de koffer past. De Costa Fortuna is net weer vertrokken uit Stavanger. Vanuit mijn balkon op de achtersteven kan ik mooi zien waar we vandaan komen.

Zondag 24 juli, Alesund

Vanochtend had ik ineens overburen. Wij waren afgemeerd in Alesund en pal achter ons was een groot cruiseschip van Aida afgemeerd. Er zat een flinke honderd meter tussen, maar de hutten op de achterdeuren keken recht op elkaar uit.

Vandaag heb ik geen excursie geboekt, dus ik ben gewoon op de bonnefooi naar de uitgang van de haven gelopen. Daar wordt je, net als gisteren, opgewacht door een keur aan lokale ondernemingen die je allemaal een excursie aanbieden, buitenom het programma van het cruiseschip dus. Ik koos voor een hop-on-hop-off tour van Stroma. Dat is een keten hop-on-hop-off bussen in allerlei steden in Europa. Ik heb wat gekletst met de plaatselijk

franchise houder. Hij vertelde me honderduit over de keten Stroma, de competitie in Alesund en hoe die tot stand gekomen was en volgens hem volkomen kansloos was. Ik kwam uiteindelijk terecht op een bus waar de audio het niet van deed. De franchise houder reed mee en zorgde zelf voor een live toelichting. Dat was best hilarisch en interactief. Het was ook heel spannend om te zien hoe de toerbussen zich door allerlei veel te smalle weggetjes langs elkaar heen wurmen om op de juiste belangrijke punten te komen. Blij dat ik geen buschauffeur ben van zo'n ding hier.

Het is vandaag zondag, dus er is relatief weinig bedrijvigheid in het oude centrum. Behalve dan dat er een foodtruck festival gaande was, dus er was toch nog wat volk op de been. Ik ben er kort overheen gewandeld. Daarna maakte ik weer een heel korte wandeling naar de boot, want de haven ligt op nog geen vijf minuten lopen van het oude centrum.

Nog iets over "live muziek" hier aan boord. In de grote bar staat een zangeres. Die vertolkt op uiterst ongeïnspireerde manier allerlei evergreens: er zit werkelijk geen greintje energie in, alles komt er uit alsof ze de hele tijd ofwel in slaap aan het vallen is, ofwel uitrekent hoeveel liedjes ze nog moet zingen tot het einde van haar dienst. Alles wat ze probeert te zingen wordt een flauwe, zompige massa trieste futloze tonen. In het atrium staat een pianist. Zijn voornaamste verdiensten zijn dat hij beschikt over een vrij goede orkestband die het optreden overheerst over zijn stem en zijn pianospel. Bovendien vindt hij zichzelf kennelijk geweldig, want hij speelt met melodieën en zijn stem alsof hij een rockster is. Dat is hij helaas helemaal niet: Hij zit regelmatig naast zijn orkestband en speelt zo met zijn melodie dat het verband tussen muziek en zang soms ver te zoeken is. Daarnaast leidt de man kennelijk aan blindheid en geheugenverlies: Hij heeft een scherpje met de songteksten voor zijn neus staan, maar ondanks dat komt er geen enkele songtekst heelhuids en zonder allerlei fouten over de Bühne. Voor zo ver dat te beoordelen is trouwens, want wat er wel over de Bühne komt is bijzonder slecht gearticuleerd en nauwelijks verstaanbaar.

Maandag 25 juli, Olden

Olden blijkt een klein plaatsje te zijn met als enige attractie Europa's grootste gletscher. Het plaatsje Olden is een flinke handvol Noorse huisjes in allerlei verschillende typen die schijnbaar met een losse hand willekeurig tegen de groene wand van de fjord aan gestrooid zijn. De hele cruise terminal annex haven is niet meer dan een pier waar aangelegd kan worden. Parallel aan de pier loopt een weg en aan de overkant van de weg staan drie winkeltjes die

alle drie hopen op souvenirjagers van het schip. Ik stel me zo voor dat de drie Noorse winkeliers op en neer dansen en in het Noors roepen “The Ship! The Ship!” als er een cruiseschip in zicht komt. Ik sla deze keer over en blijf lekker aan boord. Aan de wal zijn amper drie zelfstandig operators van allerlei excursies te zien, voor de rest gaat alles rechtstreeks van de boot in vanuit Costa georganiseerde excursies. Er gaan ook weinig mensen van boord, ik denk omdat er weinig te zien is hier.

Het eten aan boord is trouwens geweldig goed. Voor het diner heb je een vooraf vastgestelde tafel in het restaurant. Daar krijg je elke avond een vier gangen menu, voor elke gang heb je vier keuzes. Er zit dus altijd wel iets bij. Wat je ook kiest, het ziet er geweldig uit en smaakt prima. Daarnaast heb je voor ontbijt, lunch en diner ook de keuze uit het buffet restaurant. Daar schuif je met je plateau langs vitrines met lekkers. Wat je aanwijst wordt je op een bordje aangegeven, zelf opscheppen is er niet bij. Maar niet getreurd, je mag zoveel je wilt en zo vaak als je maar wilt. Er is geen enkele reden om honger te leiden. Het zelfde geldt voor het ontbijt: Je hebt de keuze tussen het buffet of een tafeltje in het restaurant waar je keurig bediend wordt. Dat is, met deze getalsmatige verhoudingen russen personeel en gasten, wel wat intimiderend: Er staan op een gegeven moment acht personeelsleden te wachten tot je je bordje leeg hebt, want dan kunnen ze het weghalen. Natuurlijk staat er ook nog een supervisor bij, om te kijken of alles wel perfect gaat. Persoonlijk vind ik een tikje luxe best prima, dus ik kies vaak voor het restaurant. Alles bij elkaar zal ik zeker niet afvallen hier aan boord: Verblijf aan boord is ‘e’ en groot eet en drinkfeest.

Koppelverkoop, daar zijn ze hier ook erg goed in. Als je een drankje wilt, dan kan je ook een dranken-pakket kopen met net iets meer er in dan je eigenlijk nodig hebt. Als je een foto koopt, kan je ook een foto-pakket kopen voor iets meer geld, dan kan je meer foto's uitzoeken. Of je koopt een foto pas, dan kan je onbeperkt foto's laten maken. Als je een souvenir koopt aan boord is er altijd wel een reden om iets meer uit te geven, want dan krijg je nog meer souvenirs. Als je je cruise leuk vindt, kan je hier aan boord je volgende cruise boeken, met korting natuurlijk. Als je lid bent van de Costa Club kan je punten verzamelen met elke aankoop: Hoe meer punten, hoe meer korting. De kampioen-puntenverzamelaar is pasgeleden aan boord gehuldigd, die had punten verzameld gedurende zeven-en-dertig (37!) cruises. Dat ga ik niet halen.

Ik begrijp trouwens niet alle koppelverkoop. Als je in het restaurant aan het diner zit, komen er een dame en een heer langs met een karretje met een

voorbeeld van het eten uit het betaalde (niet inclusieve) restaurant om je te verleiden naar dat betaalde restaurant te gaan. Ik heb werkelijk geen idee waarom ik halverwege een prima al betaald vier gangen diner op zou staan om naar een nog te betalen restaurant over te stappen.

Ik begin ook aan boord aardig de weg te vinden. Maar als het te gemakkelijk wordt, dan wordt de moeilijkheidsgraad iets opgeschroefd en wordt het schip een levend doolhof. Overal aan boord zitten allerlei deuren in de gangen die ook af en toe dicht gaan. De weg die je vanochtend nog liep tussen atrium bar en je hut is vanmiddag ineens afgesloten. Dan wordt de route niet rechtstreeks van dek 3 naar dek 8, maar kom je er op dek 8 achter dat je terug moet naar dek 5, daar over de lengte van het schip kan lopen en dan weer terug kan naar dek 8. Zo hou je het lekker spannend. Volgens mij doen ze dat om de toeristen te pesten.

Vanochtend wordt er onderhoud gepleegd aan het balkon. Tussen 0800 en 1200 kan er gewerkt worden, zowel in de hut als op het balkon. Ik zit lekker aan de cappuccino in de atrium bar en ga lekker wat lezen. Ik zie wel hoe het allemaal loopt vandaag.

Overdag zijn de meeste gasten van boord, zoals vandaag in Olden. Er strijkt wel wat personeel neer hier in de atrium bar die in groepjes over van alles en nog wat overleggen. Grappig. Ook opmerkelijk trouwens dat het hier aan boord net is als aan boord van een vrachtschip: Bedienend personeel en varende personeel zijn allemaal Zuid Amerikaans, entertainment personeel en officieren zijn allemaal westerlingen. Dat zag ik ook eerder toen ik passagier was op een containerschip: Alle officieren zijn westers, alle niet-officieren waren Fillipino's. De rassengelijkheid is nog niet helemaal in de zeevaart doorgedrongen.

Dinsdag 26 juli, nordfjordeid

Ik dacht dat we vandaag op het water zouden zijn, maar ik had het mis, we liggen aan Nordfjordeid. Ook weer zo'n klein plaatsje, een paar fjorden verder op van waar we gisteravond waren. Hier is de pier een soort drijvende constructie. Het waait nogal hard, dus als je over de pier loopt lijkt het ding een eigen leven te leiden.

Ik ben net even aan wal geweest omdat er hier vlakbij een winkelcentrum is. Daar ben ik even naar toe gelopen en heb een witte polo gekocht, want de

dresscode voor vanavond is zwart/wit. Ik heb dus ook even genoten van die levende pier en van de wind en de regen.

Ook in mijn hut is het genieten van de wind. De wind is behoorlijk sterk sinds een uur of vier vannacht. Als de wind onder een bepaalde hoek staat is ie in mijn hut duidelijk hoorbaar als een of ander geloei. Ik ben er eerst wakker van geworden, maar ik denk dat ik er wel doorheen kan slapen. Ik denk ook dat dat nodig gaat zijn: Ik heb de receptie al gebeld, er zijn al drie mannen wezen kijken en er is niets aan verholpen tot nu toe. In de loop van de dag wordt het ook steeds erger: Aan het begin van de ochtend loeide er af en toe iets, na de middag loeit het bijna onophoudelijk. Als er niet gerepareerd wordt: Straks, als het schip vertrekt, komt het weer anders op de wind te liggen. Nieuwe ronde, nieuwe kansen.

Nu eerst meedoen aan het spelletje van de dag. Om 1700 is er vaak een spelletje in de Grote Bar op dek 5. Meestal zijn het tien melige plaatjes die je dan moet zien te raden. Gisteren waren het tien bands die je moest herkennen. Ik ben benieuwd wat het vandaag is.

Gaat het wel de goede kant op met me? Aan de atrium bar hoef ik mijn costa card niet meer te laten zien als ik drinken bestel, want ze weten al wie ik ben. De steward herkent me ver op het schip en weet precies in welke hut ik woon. De ober van het diner spreekt me op een andere plek op het schip aan waarom ik gisteren niet op het diner was. Leuk om herkend te worden.

De cocktails, daar moet je je niet teveel van voorstellen. Ze halen het Krasnapolsky niveau bij lage na niet. Het zijn 33cl glazen (zeg maar flinke mokken) vol met vruchtensap, ijsblokken en een afgemeten hoeveelheid alcohol. In allerlei verschillende varianten. Prikkertje met een een vrucht plus een zoete kers er op, rietje er in en klaar. De cocktails zijn er kennelijk op gericht om je snel te vullen met zo min mogelijk dure alcohol. Ach, je kunt ook niet verwachten dat het leven perfect is.

Woensdag 27 juli, Vik

De excursie die ik geboekt had begon goed. Het was een excursie die voor de helft met een toerbus en de andere helft met een rondvaartboot. Helaas, de bussen konden Vik niet bereiken want er waren allerlei wegen afgesloten. Door het entertainment team werd snel iets geregeld, zodat de hele excursie via rondvaartboot zou gaan. In Vik is zelfs helemaal geen aanlegsteiger, zodat de Costa Fortuna maar een beetje lag rond te dobberen. Transport van

en naar de wal vond plaats in tenders. Dat is op zich ook al een avontuur. De excursie op zich was wel leuk, maar die zou ik niet geboekt hebben als ik van tevoren geweten had dat het een rondvaart was. Ik had al eerder een rondvaart gedaan en ik wilde nu wel eens een fjord van boven zien. Maar goed, het was een leuke dag.

De avond was super gezellig. Aan de bar heb ik een praatje gemaakt met wat mensen van mijn leeftijd. Dat werden vrij uitgebreide gesprekken waarin van alles aan de orde kwam. Ik moet oppassen dat het leven hier niet al te ingewikkeld wordt. Bij deze families was ook een hele groep jongeren betrokken tussen de 14 en 24 jaar. Die trof ik later weer in de silent disco en ze herkenden me omdat ik met hun ouders had gesproken. We hebben met zijn allen nog een hele leuke avond gehad. We hebben veel gekletst, sterke verhalen uitgewisseld en gedanst en gedronken. Het is een leuk groepje jonge mensen die 's avonds over de dekken rond dolen en veel lol hebben. Eigenlijk zijn het de enige gasten die na middernacht nog actief zijn aan boord.

Donderdag 28 juli, Kristiansand

In Kristiansand ben ik niet van boord geweest. Lekker een dagje relaxed over het schip rond geschuimd, hier en daar een drankje gedaan, lekker gegeten en af en toe uitgerust in mijn comfortabele hut. In de avond was er niet veel te doen. Ik heb wel nog even aan de bar gehangen en een paar cocktails gedaan, maar daar is alles ook mee gezegd.

Vrijdag 29 juli, Oslo

Vandaag ben ik van boord gegaan in Oslo. Dat heb ik gedaan via de hop on hop off bus die al voor de haven stond te wachten. Ik heb zelfs in de stad nog een klein eindje op zo'n huurstep gestept. Gewoon, omdat die huur stepjes zo uitdagend overal op je staan te wachten.

De hop on hop off ervaring in Oslo is de slechtste die je je kunt voorstellen. Het was een buitengewoon zonnige, warme vrijdag in Oslo en tegelijk met de Costa Fortuna meerde ook de Rotterdam aan in Oslo. Twee flinke cruise schepen tegelijk en een zonnige bijna-weekeind dag met volop toeristen. Het duurde dan ook niet lang voordat de hop on hop off zijn maximum capaciteit bereikt had en daarna liep er val alles in die bustoer vast. Overal en nergens langs de route stonden mensen te wachten op volle bussen die voorbij reden en geen passagiers meer meenamen. Er werd flink gemopperd. Tot overmaat

van ramp kwam het management van de bustoer bij het wonderlijke idee om mensen uit volle bussen weg te sturen en de lege bussen weer naar haltes te laten rijden waar passagiers stonden te wachten. Briljant. Als je bussen te vol raken met passagiers los je dat op door met lege bussen in het rond te gaan rijden. Zoals gezegd, ik heb geen enkel goed woord over voor deze slechtste hop on hop off ervaring ooit. Wat een verschil met het gemoedelijke en über-vriendelijke “alles kan” van Alesund.

De avond was super leuk. Ik trof het groepje weer aan en ik ben bij ze gebleven. We zijn van de gokmachines naar de bar naar de rookruimte naar het bovenste dek naar de disco geweest en hadden de grootste lol. Om niets eigenlijk, maar de leukste lol is de lol om niets. We zijn ook nog even langs geweest op de “white party” die groots was aangekondigd. Eigenlijk vonden we daar maar niets aan en waren we daar weer snel verdwenen. Verder hebben we aan dek nog even staan kijken naar een mooie wolkenformatie die van onder belicht werd door de zon die al onder was. We verbeeldden ons dat het het Noorderlicht was. Dat was het natuurlijk niet, maar laat ons dat maar fijn denken, dan kunnen we dat van ons lijstje afstrepen.

Ik heb nog even lekker mee gedanst in de disco, maar na verloop van tijd hield ik het voor gezien. Ik mocht niet eerder weg dan na een dikke knuffel van Tanja en Jinte en nadat ik beloofd het morgen weer mee te feesten. Het was een mooie avond.

Zaterdag 30 juli, op zee van Oslo naar Bremerhaven.

Ik ben de dag begonnen met een uitleg over de disembarkation procedure. Dat heeft allemaal iets met bagagelabels, kleurcodering en tijdslots te maken. Voor de rest maak ik er een rustige dag van. in de loop van de dag ben ik de groep ook weer tegen gekomen aan het zwembad. Ik heb wel even zitten kletsen, maar na een uurtje ben ik naar mijn hut gegaan.

‘S avonds was het tijd voor drinkspelletjes in de groep. Vooral Cindy had het op me voorzien. Het was gezellig, maar de disco hebben we geen van allen gehaald.

Zondag 31 juli, Bremerhaven

Vandaag gaan er heel veel mensen van boord en komen er ook weer nieuwe gasten. Het disembarken ziet er vrij chaotisch uitzicht: Veel mensen die door

elkaar heen lopen en onduidelijkheid over wie nu definitief van boord gaat en wie voor de excursies en welke uitgangen nu eigenlijk waarvoor gebruikt worden. Dek 3, de atrium bar, wordt vandaag gebruikt als primaire uitgang voor de gasten die van boord moeten en voor de gasten die voor een excursie van boord gaan. Om dat allemaal te reguleren zijn er overal in de atrium bar palen en koorden geplaatst. Hoe dat precies moet gaan werken is niet helemaal duidelijk, want alles loopt kris kras door elkaar.

Ik had de excursie naar het KlimaHaus geboekt. Ook hier was het weer onduidelijk hoe dat nu precies werkte en in welke pendelbus je eigenlijk waar heen ging. Uiteindelijk ben ik er toch gekomen, maar het was een museum dat op een aanmerkelijk jonger publiek gericht was: Druk op dit knopje, dan start er een video. Ik was er snel uitgekeken.

Lisa, Cindy en Imre zitten inmiddels ergens in een hoekje F1 te kijken. Ik ga even lekker lezen. Er is nog steeds geen duidelijkheid over hoe laat ik nu van boord hoor te gaan morgen. Het is wel duidelijk dat het de bedoeling is dat ik de koffer, gepakt en wel, vannacht om 02.00 in de gang heb staan. Dan zal ie morgen wel op mysterieuze wijze aan land terecht komen vermoed ik.

'S avonds heb ik nog wat over het schip gezwalkt en ben hier en daar bekenden tegen gekomen en heb een praatje gemaakt. Vooral Mathilde en Andre heb ik een aantal keren gezien. Uiteindelijk werd ik aan de bar op dek 5 opgehaald door Lisa, want ik werd gemist door het groepje. Eenmaal herenigd met het groepje hebben we samen nog aardig wat cocktails gedaan en slap gekletst. Totdat het uiteindelijk zo ver was dat er afscheid genomen moest worden. Ja, er zijn nog insta en facebook accounts uitgewisseld, maar iedereen beseft zich ook dat dit het einde van het groepje was. Ik heb er van genoten.

Maandag 1 augustus

Ik mag om 10u30 van boord. Dat is voor Pris een geschikte tijd om me op te komen halen, dus ik laat dat schema keurig zijn werk doen. Mijn koffer is gepakt, op tijd buiten gezet en is onderweg naar de uitgang. De handbagage ligt in het casino, die voor de gelegenheid dienst doet als bewaakte garderobe. Ik heb zelf net op het gemakje ontbeten en zit nu lekker aan de cappuccino op dek 3.

Ik ben dolblij dat Pris me straks komt ophalen en thuisbrengen. Er is wel openbaar vervoer te regelen, maar het schip is op een onmogelijke plek

afgemeerd en volgens mij is de dichtstbijzijnde bushalte een flink eind lopen. Mijn koffer is loodzwaar en zo'n wandeling zou geen pretje zijn. Nog afgezien van de lange busritten en overstap bewegingen.

====//====